

Bratia a sestry,

dnešný žalm začína blahoslavenstvom. Výraz blahoslavený je typicky biblické slovo a pre súčasného človeka je nezrozumiteľný. Pre lepšiu predstavu sa tento termín dá preložiť ako šťastný a jeden môj učiteľ na teológii navrhol preklad „ten se má“. Keď je niekto blahoslavený, znamená to niečo dobré. Kto je na tom podľa žalmu dobre? Blahoslavený je ten, kto sa spolieha na Boha a verí v Jeho slovo. Človek má od Boha život aj všetko ostatné, preto má Boha uctievať a chváliť. Bohabojnosť spočíva v záľube v Božích príkazoch. Pre veriaceho nie je Boží zákon bremenom, ale ukazovateľom smeru a zmyslu života.

Ďalšie verše hovoria o požehnaní. Starozákonné postavy videli Božie požehnanie aj na početnej rodine a hojnosti hmotných statkov. Hovorí o tom aj 127. žalm: *Ajhl'a, dedičstvom od Hospodina sú synovia, odmenou je plod života. Ako sú šípy v ruke hrdinovej, takí sú synovia mladosti. Blahoslavený je muž, čo si nimi naplnil tulec; nevyjde na hanbu, keď bude rokovať s nepriateľmi v bráne.* Na druhej strane keď nebudeme mať tu na zemi dostatok hmotných vecí, neznamená to, že by sme neboli Bohom požehnaní. Pán Ježiš položil svoj život, aby vydobyl spasenie. Prišiel o život, a predsa bol vzkriesený. Nezabúdajme ďakovať za všetko, čo máme. Možno sme nikdy nezakúsili núdzu či strádanie a možno mnohé veci už berieme ako samozrejmosť, ale bez Boha nemáme nič. Zároveň platí, že najvyššie hodnoty nie sú hmotné, ale duchovné.

Boh je ten, ktorý dáva svetlo. Život v tme je život bez Boha. Boh dáva svetlo, ktorým je Ježiš Kristus. Toto svetlo svieti v tme a vedie každého, kto verí v Ježiša. Vďaka Bohu, ktorý je milostivý, súcitný a spravodlivý, máme spasenie.

Ďalej sa v žalme píše, že dobre je tomu, kto sa zľutúva a požičiava. Všetko, čo človek má, dostal darom od Boha. Preto má rozdávať a tak svedčiť o Božej štedrosti. Môžeme povedať, že podstatou lakomosti je nevera v Božiu pomoc a spoliehanie sa na hmotné veci. Už v Starom zákone boli Izraelci vedení k pohostinnosti a k tomu, aby svojim nepožičiavali na úrok. Bolo tiež isté obdobie, keď mali byť zmazané všetky dlžoby. V 1. liste Timotejovi sme vyzývaní, aby sme *konali dobré, boli bohatí na dobré skutky, štedrý, zdielni.* Aj v jednom svojom podobenstve nás Pán Ježiš naučil, že sa s

Ním môžeme stretnúť práve v núdzných a v tých, ktorí potrebujú cudziu pomoc. Ak kresťania sa máme zaujímať o potreby iných vo viere, že Boh nám dá to, čo budeme potrebovať. Keď sa budeme sebecky zaoberať iba vlastnými potrebami, nebudeme nasledovať Kristov príklad. Keď sa však spoľahneme na Krista, Boh nás nikdy neopustí.

Aj keď sa veriaci bude takto správať, neznamená to, že bude bez nepriateľov. Práve naopak, pravá viera v Boha vyhrocuje vzťahy. Keď si človek zvolí cestu počúvania Božieho slova, môže veľmi ľahko získať neprajníkov, protivníkov či nepriateľov, ktorí budú šíriť zlé správy, ktoré môžu vystrašiť aj statočné srdce. Liekom na všetky svetské úzkosti je nádej zakotvená v Bohu, ktorý všetko vedie k určitému cieľu. Nakoniec poráža aj zlo. Boží nasledovníci môžu byť porážaní, ale kým sú v Božích rukách nebudú, nikdy trvalo porazení. Píše o tom apoštol Pavol v 2. liste do Korintu: *Všetkým sme utlačaní, ale nie potlačení; sme tiesnení, ale si nezúfame; sme prenasledovaní, ale nie opustení; sme zmietaní, ale nehynieme...*(4. k.) Kresťania môžu zakúsiť strach zo smrti, ale v Ježišovi nad smrťou víťazia. Pán Ježiš nás uisťuje týmito slovami: *Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.* (Jn 16)

Záver žalmu sa vracia k nezištnej pomoci potrebným. Božia spravodlivosť je zvláštna. Kto štedro rozdáva, dostáva a netrpí núdzu, ale do núdze upadá ten, kto je lakomý. Hovorí o tom jedno biblické príslovie: *Niektor dáva priehrštím, a ešte mu pribúda, niektor šetrí viac, ako sa patrí, a má nedostatok.* Roh predstavuje pre zvieru hlavne obranu, preto v Starom zákone znamená silu a víťazstvo. Aj Samuelova mama Anna sa radovala a Bohu ďakovala v modlitbe týmito slovami: *Plesá mi srdce v Hospodinovi, vyvýšil sa v Hospodinovi môj roh; ústa sa mi rozšírili proti mojím nepriateľom, lebo sa radujem z Tvojej pomoci.* (1 Sam 2) Milosrdný človek, ktorý sa vie podeliť s inými, bude Bohom pozdvihnutý k sláve. Škrípanie zubov je vyjadrením bezmocnej zúrivosti. Bezbožník zaškrípe zubami a pomynie sa. Kto túži po inom, ako hlása Božie slovo, vyjde naprázdno. Nádej je v Bohu, a kto Boha zavrhuje, stráca nádej. Pretože jedinou pravú nádej, nájde človek v Bohu.

Dúfajme v Boha a naša viera nech je viditeľná na našich vzájomných vzťahoch. Ďakujme Bohu za všetko, čo máme. Aj za hmotné aj za duchovné požehnanie. Buďme zdieľni a milosrdní. Amen.